

[Jørgen Jørgensen.]

såvidt enig i, at man måtte gå lempeligt frem, og at man vel ikke allerede nu skulle gå med til en absolut frigivelse af hele det område, som metervarerne omfattede. Spørgsmålet var derfor, om man under forhandlingerne kunne finde et mindre område indenfor denne varegruppe, som man kunne forsvare udfra alle de synspunkter, som måtte tages i betragtning, at føre over på friliste. Jeg rejste i udvalget spørgsmålet om at tage en enkelt gruppe, uldmetervaregruppen, ud og give fri indførsel herfor. De tal, der fra den højtærede handelsministers side blev opstillet som et skøn over, hvilket resultat en sådan frigivelse ville føre til, var meget store — måske var skønnet også noget højere, end virkeligheden ville vise sig at være. På den anden side var mulighederne tilstede for at skaffe en større import af disse varer ved en forhandling om at udvide det beløb, der står til rådighed for udstedelse af importbevillinger, med adskillige millioner kroner, og forskellen mellem en hel frigivelse af uldmetervarerne og en udvidelse af importbevillingerne var i pengebeløb ikke meget stor set i forhold til hele den samlede import, Danmark har. Havde man vist lidt mere forståelse, velvilje og hensynsfuldhed fra alle sider, måtte det have været muligt at nå et resultat, og det ville jeg have anset for ønskeligt. Men vi har fået et tilsagn fra den højtærede handelsminister, der går ud på, at han i vareforsyningsudvalget, når vareforsyningsloven er vedtaget, med det samme vil tage spørgsmålet op om at skaffe øget import af visse bestemte områder indenfor uldmetervarerne; jeg tror, vi ved en saglig forhandling med ministeren herom kan nå et betydeligt stykke vej, og det vil jeg også anse for at være ønskeligt. Jeg tror, at det af mange grunde vil være nyttigt, om der på disse områder kunne skaffes mulighed for en større konkurrence, end tilfældet er under den handel, der foregår nu, men jeg forstår også den betragtning, som den højtærede handelsminister gør gældende, at der er mere risiko ved en hel frigivelse af en varegruppe end ved en afgrænset bevillingsudstedelse, hvor man dog fremdeles har hånd i hanke med forholdene, hvis den økonomiske udvikling skulle forme sig anderledes og blive vanskeligere, end man i øjeblikket regner med. Jeg vil derfor opfordre det ærede medlem hr. Axel Kristensen til i vareforsyningsudvalget fremdeles på sagligt grundlag at være med til at fremme den frigørelse af handelen, som jo er godt i gang, og hvor betydelige resultater er op-

nået i det sidste halve år. Jeg tror, vi kan nå et stykke vej endnu, og al saglig medvirken i så henseende er der brug for til opnåelse af det bedst mulige resultat.

Når det ærede medlem hr. Axel Kristensen beklager sig over, at jeg under udvalgsarbejdet ikke har vist tilstrækkelig interesse for at liberalisere handelen i højere grad, end tilfældet vil blive på det grundlag, der nu foreligger, vil jeg sige til det ærede medlem, at hvis det ærede medlem havde udvist noget mere politisk realitetssans og gjort sig klart, hvilke politiske muligheder der var tilstede, ville det måske have været lettere for det ærede medlem at komme tilbage til den virkelighed, som han alligevel nu må komme tilbage til, når han gennem sit standpunkt skal tage medansvaret for, at lovforslaget gennemføres i den skikkelse, det har nu, og med de udtalelser og tilsagn fra den højtærede handelsminister, som er opnået, og som er kommet til udtryk i betænkningen.

Hvad angår det pengepolitiske, synes jeg derimod, der er grund til at takke det ærede medlem hr. Axel Kristensen for hans besindige ord om kreditstramning, som jo var vendt mod den altfor vidtgående deflationspolitik, som anbefales fra konservativ side. Fra konservativ side har man opstillet et økonomisk program for vor pengepolitik, som man benytter enhver lejlighed til at fastslå som det eneste, der kan redde landet økonomisk set. Det ærede medlem hr. Aksel Møller ville stadigvæk give det udseende af, at den pengepolitik, som man fra konservativ side foreslår, vil kunne overflødig gøre de restriktioner, som alle ønsker at undgå, overflødig gøre en væsentlig del af den kontrol, som bemyndigelsesloven her giver muligheder for, og som vi under de givne forhold i og for sig allesammen erkender er nødvendige. Det er klart, at hvis man begrænser købeevnen så stærkt, at en væsentlig del af befolkningen ikke har muligheder for at købe de varer, den ønsker, i samme udstrækning som nu, så kan man uden større risiko give handelen fri, så vil efterspørgslen efter varer ikke blive så stor, at man risikerer en merindførsel, som landets valutastilling ikke kan bære. Den vej er ikke ukendt. Der er lande i Europa, hvor priserne er blevet så høje, at visse dele af befolkningen er afskåret fra at kunne købe, og når befolkningen afskæres fra at kunne købe, er der ingen stor risiko ved at give varerne fri. Det er denne politik, det konservative folkeparti tilsigter, dog ikke som en almindelig nedsettelse af købeevnen for hele befolkningen; men konsekvensen af den konservative pengepolitik og rentepolitik og investerings-